

Det ærede Medlem talte om, at Skatte-selvangivelserne gik tilbage i Tal, og sagde, at det kom af, at Folk blive kede af, at deres Selvangivelser ikke blive tagne ad notam. Men se nu, hvordan det er gaaet i København. Her har man været saa overordentlig daarligt stillet i Henseende til Indkomstskat, fordi man der havde bunden Skatteprocent. Her var man altsaa nødt til at damptrawle Indtægterne, og den Række af skolede Embedsmænd, der her har arbejdet, har gjort det med den største Dygtighed. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Langeland, betvivlede han, at man fik alle Byndtægter rigtigt beregnet. Ja, selvfølgelig bliver der altid en lille Margin tilbage, som man ikke faar med, men praktisk talt spiller den ikke nogen Rolle. Det er i hvert Tilfælde i København gjort saa godt, som man praktisk talt overhovedet kan vente det for Indtægternes Vedkommende. Jeg siger udtrykkelig for Indtægternes Vedkommende, thi hvad Formueangivelserne angaar, skal jeg give den ærede Ordfører Ret i, at det maaske kan være noget tvivlsomt, om man faar Besked om Formuerne for Byernes Vedkommende i saa stort Omfang, som man egentlig burde have. Men jeg vil for Resten sige, at den Betragtning fra det ærede Medlems Side kan ikke anvendes som Argument i den Forbindelse, i hvilken han brugte den, thi den Omstændighed, at man maaske ikke faar Formuerne saa rigtigt opgivet i Byerne, som man burde, kan ikke undskylde, at man ikke paa Landet faar Indtægterne i den Grad frem, som man skulde. Men for Indkomsternes Vedkommende mener jeg altsaa, at Skatten er bleven gennemført med den allerstørste Dygtighed, netop fordi det er skolede Embedsmænd, som kun ere interesserede i at udføre deres Gerning saa omhyggeligt som muligt. Jeg vil her pege paa, at da man ved Indlemmelsen af de store nye Distrikter i København ogsaa fik Landbrugere paa Københavns Grund, og de til at begynde med angav en for lav Indtægt, ikke fordi de vilde snyde, men fordi de ikke vare i Stand til at vurdere Værdien af deres Bolig, Naturalier til eget Brug o. s. v., paatog Skatteinspektøren sig at give dem personlig en for en Vejledning, og det viste sig ogsaa at være yderst klogt, saa man nu kan sige, at den Sag gaar fortræffeligt ogsaa for deres Vedkommende. Dette tyder i Retning af, at saadanne skolede Embedsmænd virkelig ere i Stand til at gennemføre Ligningen paa rationelt betryggende Maade, i alt Fald paa en langt mere rationelt betryggende

Maade, end den tidligere i saa Henseende anvendte. Et af Midlerne til at faa den rette Indkomstangivelse frem er netop at fremtvinge Selvangivelsen. Selvangivelsernes Antal er saa højt oppe i København, fordi man kan være vis paa, at naar Folk der unnlade Selvangivelse, klodses der dygtigt paa Aar for Aar med Skatteansættelsen, og saa skulle de nok til syvende og sidst komme frem med Selvangivelse. Man har ikke noget mere fortræffeligt Middel i saa Henseende end denne Anvisning: Lad blot være med at komme med Selvangivelse! Det Aar, I ikke selvangive, skulle vi nok sørge for at faa noget klækkeligt ind! Derfor er det min Tro efter de Erfaringer, vi have gjort her i København, at man særdeles let vil være i Stand til at komme til en langt mere rationelt gennemført Skat end hidtil ved at faa en Række skolede Embedsmænd, der rejse omkring og konferere med de kommunale Ligningsmyndigheder. Den Vej, man har forsøgt at slaa ind paa fra det ærede Flertals Side, forekommer mig ingen Steder at føre hen: at man har taget 40,000 Kr. fra Skatteraadene. Det kan dog ikke gøre Sagen bedre. Man skal ikke binde Munden til paa den Okse, som tærsker. Jeg kan ikke se, at det i dette Tilfælde gør Okserne bedre, at man betaler dem noget mindre. Jeg tror, at vi ganske roligt skulle stryge de 268,000 Kr., vi give til Skatteraadene. Vi kunne vistnok for de 68,000 Kr. faa de Embedsmænd, der er Tale om, og saa spare 200,000 Kr., hvilket i disse sløje Tider er værd at tage med.

Maa jeg i denne Sammenhæng tillade mig at henpege paa en anden statistisk Autoritet, nemlig Chefen for Staden Københavns statistiske Kontor, en meget dygtig Nationaløkonom og Statistiker, Cordt Trap. Han har nemlig for nylig oplyst Eksempler paa, hvorledes en Gaardmand med Kone og 5 Børn, der bor godt, altid er velklædt, ikke nægter sig forskellige af Livets Smaabehageligheder, som f. Eks. rigelig Nydelse af Tobak, og har 12 Køer og 3 Heste, sættes til en Skatteindtægt, efter at det lovhjemlede Indtægtsfradrag er foretaget, af 450 Kr. Nu kan man jo sige sig selv, at dette er fuldkommen ude i det vilde. Han nævner et Eksempel paa, at en anden Mand, der har Kone, 2 voksne Børn boende hos sig, og som har en Ejendom, han har forbedret meget ved Beplantning, og som har 7 Køer og 2 russiske Heste, sættes til en Skatteindtægt af 200 Kr. Det er den Slags Ting, der raaber til Himlen. De vise, at man